– הכל יודעים אחות חלוצה דרבנן דאמר ריש לקיש כאן שנה רבי אחות חלוצה דרבנן הכל יודעים אחות חלוצה דרבנן דאמר ריש לקיש כאן אות All know, the sister of a *Chalutoh* is *D'Rabonon*, for ר"ל said; here *Rebi* taught the sister of a *Chalutzoh* is *D'Rabonn*

Overview

רב הונא אמר רב ruled that if the 'husband' of this רב הונא אמר רב הונא אמר רב מנתקדשה שלא לדעת אביה vor יבום or or יבום), and this surviving brother gave her הליצה (but did not make a מאמר), she does not require אסור מדרבנן, for everyone knows that אחות חלוצה is only אסור מדרבנן, [as 'באחות חלוצה taught this in this in this משנה and all realize that יבי באחותה מדרבנו.

תוספות tells us where is this משנה where כאן שנה רבי:

-1ששנינו ביבמות הולצת אחותה אחיו את אחיו ונשא אחיו ליבמתו ליבמתו החולץ ליבמתו החולץ ליבמתו ונשא אחיו את החולץ ליבמתו החולץ ליבמתו החולץ ליבמתו החולץ מסכת יבמות החולץ ליבות החולץ החול

- ממגרש את אשתו ונשא אחיו את אחותה ומת פטורה מן החליצה ומן היבום חמגרש את אחיו את אחיו את One who divorces his wife and his brother married her sister and he died, she is exempt from יבום -

דהוה ליה אחות גרושתו שהיא ערוה לו בחייה³

Because the widow is the sister of his divorcee, so she is an ערוה to him as long as his divorced wife is living -

ועל משנה זו קאמר ריש לקיש כאן שנה רבי כולי⁴ -

And regarding this ר"ל, משנה stated; 'here, רבי taught, etc. that החות חלוצה דרבנן, אחות אחות הצורייתא.

asks:

___

 $^{^1}$ שמעון שמעון אישר brothers. ראובן המדיופל החל and died childless. החלץ רחל שמעון. Then לאה האלן (the sister of החל, and died childless. שמעון זקוקה ליבום משמעון, therefore he needs to give her חליצה, however שמעון שמעון is not permitted to be מייבם לאה since she is the sister of חליצת (who is החל אחות חלוצתו) אחות הלוצתו אחות הלוצתו to be מותרת לשוף אחות הלוצתו to be שמעון מדאורייתא (which is הליצה to be חליצה to be שמעון).

² A similar case to footnote # 1, where רחל married החל and divorced her; לאה married לאה (the sister of לאה) and died childless. האובן is exempt from receiving either יבום or דים from יבום.

 $^{^3}$ One may not marry his wife's sister; it is one of the עריות מs it states (in ייקרא (אחרי) ויקרא (ויקרא (אחרה לא תקח לא תקח לא תקח). This prohibition applies even if the husband divorces his wife, nevertheless the sister remains an ערות לגלות ערותה עליה לאה to marry לאה לאה לאה לאה יבום to him. Therefore even if his brother לו dies childless there is no ערוה for יבום to marry אלמנה אלמנה אלמנה אלמנה (therefore she is אסור מדרבנן שותר מה"ת מחויב חליצה מה"ת אסור מדרבנן אסור מדרבנן להתייבם מדרבנן.

⁴ The entire תוספות up to this point is (seemingly) taken verbatim from רש"י, ד"ה כאן.

ואם תאמר כי לא עשה בה מאמר נמי תבעי מיאון -

And if you will say; even if he did not make a מאמר to her, she still should require -

- זניחוש שמא יאמרו אין קידושין תופסין באביו או בבן אחיו

For we should be concerned that perhaps people will say that קידושין will not be effective if his father or his brother's son will be מקדש her; they will say that -

כי יאמרו שנתרצה לראשון⁶ והויא כלתו של אב⁷ או דודתו של בן –

For the people will assume that the father consented to the marriage to the first (deceased) brother, so the הלוצה is the daughter-in-law of the father, or the aunt of the son -

יהיה לנו להצריכה מיאון להודיע⁸ שלא נתרצה אף לראשון⁹ - So we should have required her to make מיאון in order to inform us that the father

יקידושי דאב או קידושין דבן תופסין בה

That the קידושין of the father or the nephew are effective.

was not גהרצה even to ראובן, so therefore we will know -

מוספות answers:

- ויש לומר דמילתא דלא שכיחא היא שיקדשנה האב ^{10} מאחר שהיה לה שום עסק עם בנו And one can say; that it is something unusual that the father should be מקדש her, since she was involved with his son -

— שאין אדם רגיל אצל כלתו להיות לבו עליה לקדשה For it is not usual for a person to associate with his daughter-in-law, thinking about being מקדש her -

5

⁵ For convention's sake let us assume that יעקב had three sons; ראובן שמעון ולוי, and לוי had a son ההק; where אמעון החדים and died childless while she was still a קטנה (who was נתקדשה to הדל שלא לדעת אביה לדעת אביה לדעת אביה לעקב (who was התקדשה to יעקב שלא לדעת אביה לדעת הול did not consent to יעקב אובן איק מול האב האב המעקב האב אמר האבן אובן אובן מקדש האב was meaningless since קהת אובן אובן (לא נתרצה האב). However people may mistakenly assume that קהת מקדש רחל be מקדש רחל be מקדש רחל for she is their daughter-in-law and aunt, respectively.

⁶ They will assume that the father of תרצה מתרצה (הרדל of קידושי החל of קידושי החל, since they see that שמעון is giving her הליצה. If the father was not מתרצה, why is הליצה necessary since they were never married. The people may not realize that the was given מפסק (כלתו של יעקב ודודתו של קהת is החל of the father was not and she is not related to them at all and תופסין בה are תופסין.

⁷ אינקב (the father of יעקב) was (perhaps) married to רחל, which makes יעקב (the father of יעקב). It maker her also the aunt (my marriage) of און לוי (the brother of ראובן).

⁸ Just as in the previous case(s) the מקודשת is not necessary per se (for the woman is either מיאון or not); it is only to inform us that there is a distinct possibility that she is not מקודשת and קידושין may by her (relative [sister]). Similarly here too we should institute מיאון to inform us that she may never have been married to קידושין and the קידושין of either יעקב מופסין בה מהת זיעקב.

⁹ See 'Thinking it over'.

¹⁰ The rule is that the הכמים do not institute enactments for unusual situations. This concern if far-fetched, therefore the הכמים did not see it fit to institute מיאון [as opposed to the concern of אחות אשתו (as חוספות continues to explain)].

אפילו היתה מותרת לו כי האי דלא נתרצה לא לזה ולא לזה" -

Even if she would be permitted to him, like in this case, where if the father of the כלה was not מתרצה not to the first brother and not to the second brother (she would be permitted to him), nevertheless he does not think about it -

לפי שכלתו אסורה לו אפילו אחר מיתה 12

Since his daughter-in-law is forbidden to him even after the death of his son (her husband); therefore he never thinks about her as a possible wife -

אבל אחות אשתו המותרת לאחר מיתה דעתו עליה ורגיל אצלה -However by his wife's sister, who is permitted to him after his wife's death; he thinks about her and associates with her; there is a distinct possibility that he may be מקדש her -

ולכך עשו חכמים תקנה בדבר שמא יארע שיקדשנה:

So therefore the חכמים made an enactment in this matter, for perhaps it might happen that he will be מקדש אחות אשתו.

<u>Summary</u>

A person may contemplate to marry אחות אשתו ([when permitted] since she is permitted to him כלתו ודודתו (לאחר מיתה), but will not entertain to marry כלתו ודודתו (even if permitted [since they are אסורים even)

Thinking it over

תוספות writes that we should require מיאון in order תוספות אף לראשון. להודיע שלא נתרצה אף לראשון. Seemingly the מיאון is to the living brother who made the הליצה. However how does that indicate that אף לראשון? If it is לא נתרצה אף לראשון, why are we making מיאון ^{14}

_

¹¹ It is not clear what תוספות means with אלוה (the second brother), since the second brother only gave הליצה.

¹² The same applies to the nephew where his aunt is forbidden to him even after his uncle (her husband) passes on.

¹³ See footnote # 9.

¹⁴ In the case of מאמר (supposedly) removes the מאמר (even though there is a געשה בה מאמר), and tells us that the מאמר had no validity. Similarly in the case of מיאון the נתקדשה שלא לדעת אביה has some meaning (even though she receives a מיאון), but she is at least קידושין to ממאן. However here where he was הלץ ולא עשה בה מאמר, there is no meaning to the מיאון is for the first פידושין (to her deceased husband).]